

Mening maatte de økonomiske Vanskeligheder søges overvundet ad anden Vej; saaledes vilde meget kunde indvindes, saafremt de Stater, der er i Restance, vilde gøre deres yderste for at afvikle deres Gæld, hvilket de maatte siges at skyldte ikke alene Hensynet til, at de som andre Medlemmer nyder Gavn af Forbundets Virksomhed, men ikke mindst Hensynet til de øvrige Stater, for hvem de store Restancer eventuelt vil kunne medføre forøgede Bidrag. Ministeren berørte derhos Spørgsmaalet om en Rationalisering af Sekretariatets og Arbejdsbureauets Virksomhed samt Mulighederne for gennem Forhandlinger med Embedsstaben at naa til en midlertidig Reduktion af Lønningerne, hvilket vilde være i Overensstemmelse med den af de enkelte Stater almindeligt fulgte Nedsæringspolitik.

Udvalgets Forhandlinger koncentrerede sig iøvrigt om følgende Spørgsmaal:

1. Embedsstabens Lønninger.

I sin Beretning til Kontrollkomitéen udtalte *Sir Malcolm Ramsay* som sin Opfattelse, at Forbundets Lønningsskala set paa Baggrund af Lønninger i Statstjeneste meget vel kunde taale en Reduktion paa 10 à 15 pCt., medens Kontrollkomitéen derimod ikke mente, at det vilde være rimeligt at reducere Gagerne, navnlig i Betragtning af de høje Leveomkostninger i Genève, de særlige Kvalifikationer, som f. Eks. med Hensyn til Sprogkundskaber maatte kræves af Embedsmændene, og de ringe Muligheder for Avancement; endvidere fremhævede Komitéen, at de bestaaende Kontrakter under den foregaaende Forsamling var blevet betragtet som en uoverstigelig Hindring for en øjeblikkelig Nedsættelse af Lønningerne for en stor Del af Personalet.

I 4. Udvalg fremsatte den britiske Delegation — i Overensstemmelse med de ogsaa af den danske Delegation fremførte Synspunkter — Forslag om, at Udvalget skulde rette Henvendelse til Personalet i Sekretariatet og det internationale Arbejds-

bureau om at gaa ind paa en frivillig Nedsættelse af de kontraktmæssige Lønninger, idet man formentlig turde gaa ud fra, at Embedsmændene, saafremt Udvalget enstemmigt erklærede en saadan Nedsættelse retfærdiggjort ved Forholdene, ikke vilde nægte at følge det Eksempel, som en stor Del af Forbundets Medlemmer havde givet ved Nedsættelse af de nationale Lønningsbudgetter.

Forslaget støttedes af Danmark, Sverige, Tyskland, Schweiz, Australien og flere andre, men blev fra anden Side stærkt imødegaaet, navnlig af Italien, Frankrig og Norge, som anførte ikke alene, at de bestaaende Kontrakter ikke kunde angribes, men ogsaa, at det under Hensyn til Kontrollkomitéens Beretning ikke med nogen Rimelighed kunde ventes, at Personalet frivillig skulde gaa ind paa en Nedsættelse.

Da den Enstemmighed, som var en Forudsætning for Forslaget, saaledes ikke kunde opnaas, foreslog den britiske Delegation i Stedet, dels at lade en Komité af Jurister undersøge Spørgsmaalet om hvorvidt Forsamlingen overhovedet var berettiget til at ændre de kontraktmæssigt fastsatte Lønninger forinden Kontrakternes Udløb, og dels at nedsætte samtlige ikkekontraktmæssigt beskyttede Lønninger med 10 pCt.

Det første af disse Forslag blev efter nogen Diskussion vedtaget og Undersøgelsen overdraget en af Formanden for 1. Udvalg udpeget Komité bestaaende af 5. Jurister, hvoriblandt Retspræsident *Holger Andersen*. Komitéen kom meget hurtigt til det Resultat, at Forsamlingen ikke ensidigt kunde ændre de bestaaende Kontrakter, og 4. Udvalg opgav herefter ethvert videre Forsøg paa at rokke ved de kontraktmæssigt beskyttede Gager.

Det andet Forslag gaaende ud paa en 10 pCt.s Reduktion af Lønningerne ved fremtidige Ansættelser, Kontraktfornyelser eller Forfremmelser blev derimod enstemmigt vedtaget, dog med den Modifikation, at Nedsættelsen hverken skulde komme til Anvendelse paa Aarslønninger under 6.500 schw.